

jeg vil gjentage, at jeg principielt dog helst faae, at Søforsikringer heller ikke vare Gjenstand for Beskatning. Der er ogsaa en anden Ting, der bør lægges Mærke til, og som taler for at opretholde den factiske Tilstand fremdeles, og det er, at man da undgaaer det omtviste Spørgsmaal, som det uncægtelig er, om det er rigtigt ved Lov at have Bevillingers Gyldighed, der ere givne af Kongen.

Jeg paastaar ikke, at de ikke kunne hæves ved Lov, men jeg troer, at det ikke er ønskeligt, at dette Spørgsmaal bliver reist, naar det kan undgaaes, og det troer jeg, at det uden Fare kan i det nærværende Tilfælde. — Den tredje Del, man kan gaae, er altsaa at beskatte alle Slags Forsikringsforeninger, og det er jo det, som saavel Regjeringens som Udvalgets Fleertals Forslag gaaer ud paa; jeg kan ikke finde det at være andet end retfærdigt, at Alle blive ligeligt behandlede, naar de forøvrigt ikke blive i sig selv uretfærdigt behandlede derved, at de blive besatte ved en Skat, der er bestemt for en anden Gjenstand, og den Gjenstand, hvorved de besattes, er en anden, der ikke henhører derunder. Dersom det ikke er rigtigt at beskatte Assurancepolicer som ikke henhørende under Omfætningen, bliver det ikke retfærdigt derved, at man lader Alle lide samme Stjebne; det maa man vistnok indrømme fra alle Sider. Der blev nævnt her som en Grund for os til at indføre Beskatning af Assurance, at det finder Sted i andre Lande; men jeg vil dog spørge: er det vist, at alle Slags Forsikringsforeninger i fremmede Lande blive besatte, er det vist, at ogsaa blot gjensidige Foreninger der blive besatte, eller er det maaskee blot dem, der ere Actieselskaber? Jeg maa tilstaae, at det Spørgsmaal kan jeg ikke selv svare, thi jeg kender ikke andre Brandforsikringer eller Dvægforsikringer i Udlandet end saadanne, der ere Actieselskaber; men jeg veed, at de i Udlandet have en umaadelig Udstrækning. Der er saaledes Foreninger i Tydskland, der udstrække sig over det halve Europa, og det Samme er vistnok Tilfældet i England. Dette er saaledes efter min Mening et Spørgsmaal som jeg troer bør besvares af de ærede Medlemmer af Udvalget, der ere imod at fritage de Foreninger, der blot ere gjensidige Erstat-

ningsforeninger. Der blev anført, at den tilfattede Beskatning er lempelig, men jeg siger, at saaledes, som Regjeringen har foreslaaet den, kan den blive meget byrdefuld, og selv efter Udvalgets Forslag er den meget byrdefuld, navnlig for saadanne Assurance, som kun ere lidt over 500 Rd; thi der ville de Omkostninger, der ere forbundne med Stempelingen, komme til at overstige eller idetmindste nærme sig de Afgifter, som i det Hele betales for at have Forsikringer, og det er dog efter min Mening en altfor stor Skat af den Gjenstand. Dersom man absolut vil have en Indtægt af Assurancevæsenet, finder jeg, at man kan faae den uden at fravige Principet for Stempelskatten derved, at man lægger en Afgift paa de Omfætninger, der virkelig finde Sted. Man kan beskatte det, der i de gjensidige Forsikringer opkræves, eller maaskee rettere den hele Udgift saavel til Bestyrelsen som til Skadeserstatning, og jeg skal ikke have Noget imod, at der udredes en Skat, der kom til at omfatte en Afgift af den Udgift, en Forening havde, der svarede til et Stempelpapir af begge Classer for den Sum, hvortil Udgiften beløb sig, og det er min Overbevisning, at der ad denne Del vil kunne tilveiebringes den Sum, der er tilstillet at indvinde ved det Forslag, som er stillet fra Udvalgets Side, navnlig en 20,000 Rd. om Aaret (Tscherning: det er en Feiltagelse). Der bliver sagt, at det er en Feiltagelse, men jeg har dog gjort adskillige Beregninger, hvorefter jeg er kommen til dette Resultat. Men vil man være aldeles fri for nogen Stempelbesvigelse eller noget Tab ved Forsømmelighed eller Uagtsomhed fra Bestyrelsens Side, da er der en anden Del, som kan gaaes, og det er sikkert, at der ikke kan tabes Noget, naar man gaaer den. Man kan nemlig lægge en bestemt Afgift paa enhver forsikret Million i en saadan Forening, og da kan man paalægge Bestyrelsen at indsende Regnskabet til Stempeling til Ministeriet, der af det offentlig aflagte Regnskab kan overbevise sig om, at der bliver hbet den Afgift, som man vil sikre sig at faae. Jeg indseer meget vel, at man kan indvende herimod, at det er et urigtigt Princip, — og det er det ogsaa, men den Beskatning, man her har tilstillet, og som maaskee kan faae Stem-